

صحيفة الزهراء عليه السلام

[22] وآنقدر گریه کرد که مردم مدینه تحمل گریستن او را نداشتند وخواستار آن شدند که روز یا شب گریه کند و بالاخره آن حضرت برای گریستن به قبرستان بقیع روانه گردید. در ماتم پیامبر حضرت فاطمه (علیها السلام) اشعاري را بدین مضمون سرود: ماذا علی من شم تربة احمد * ان لا یشم مدی الزمان غوالیا قل للمغیب تحت اطاق الثری * ان کنت تسمع صرختی وندائیا صبت علی مصائب لو انها * صبت علی الایام صرن لیالیا قد کنت ذات رحمی بظل محمد * لا اخش من ضیم وکان حما لیا فالیوم اخضع للذلیل واتقی * ضیمی، وادفع ظالمی بردائیا فإذا بکت قمریة فی لیلها * شجنا علی غصن، بکیت صباحیا فلاجعلن الحزن بعدک مونسی * ولاجعلن الدمع فیک وشاحیا
